

‘Asırları etkileyecek fırtınanın önüne geçilemez’

6 Kasım 2025 Perşembe - 00:00

Kategori: [Güncel](#), [Manşet](#), [Söyleşi](#)

Komalên Ciwan Koordinasyon Üyesi Özgür Şerker ile hem süreci hem de gençliği konuştuk:

Yapılması gereken 60 milyonluk bir halkın önderinin bu süreci yürütmesi ve yönetmesinin önünü açmaktır. Bu yapıldıktan sonra geriye kalan devlet ve demokratik toplum güçleri arasındaki siyasi, ideolojik, kültürel özcesi silah dışındaki her türlü mücadeledir

Zarife Kıran

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’ın 27 Şubat’ta yaptığı Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı sonrası başlayan süreçle Kürt Özgürlük Hareketi tarafından tarihi önemde stratejik kararlar ve buna denk adımlar atıldı. Sürecin başarısı için Abdullah Öcalan birçok görüşmede örgütlülüğe dikkat çekiyor. Bu sürecin en dinamik gücü olan gençliğe gönderdiği mesajda, “Gençliğin yürüyüşü özgürlüğe yürümektir. Özgürlüğe yürümek anlamlıdır. Ben nereye gidiyorsam kendimi örgütliyorum. Toplumsallaşmak böyle gerçekleşiyor. Onun için her yerde örgütleneceksiniz, her yeri örgütleyeceksiniz” ifadelerini kullanmıştı.

Tüm yaşanan gelişmeleri ve bu süreçte gençliğin rolüne dair Komalên Ciwan Koordinasyon Üyesi Özgür Şerker ile konuştuk.

- **Abdullah Öcalan’ın öncülüğünde gelişen bu süreci, alınan stratejik kararları ve sürece bağlı olarak sunduğu manifestoda bahsettiği değişim-dönüşümü nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Önder Apo, yeni sürecin yol haritasını Barış ve Demokratik Toplum Manifestosu’yla ortaya koydu. Süreci hem anlamak hem de başarıyla sonuç almasını isteyenlerin pusulası son manifesto olmalıdır. Manifestonun anahtar kavramı değişim ve dönüşümdür. Önder Apo;

evrende değişmeyen tek şey değişim değil, değişim ve dđnüşümdür dedi. Dđnüşüm olgusuna özel bir anlam yükleyerek yeni bir formülasyon geliştirdi. Manifestoda özellikle 55 defa dđnüşüm kavramından bahsedilmesi dikkat çekicidir. Yine Einstein'ın tarihe damgasını vuran meşhur $E=mc^2$ biçimindeki enerjinin maddeye, maddenin enerjiye dđnüştüđünü ispat eden formülü yeni bir gözle değerlendirilmektedir. Bu formülle gün yüzüne çıkan hakikat; hiçbir şey ne vardan yok, ne de yoktan var edilebilir. Sadece değişip dđnüşebilir. Önder Apo bunu evrensel bir ilke olarak görüp geliştirmek istediği sürecin temel tezi olarak öne sürmektedir. Bu diyalektik bütünlük üzerinden küçük bir evren olan insan ve onun toplum gerçeğine yaklaşılmasını istemektedir.

şimdi geliştirilmek istenen süreci ve dinamiklerini de bu evrensel ilke ekseninde değerlendirmek olması gerekendir. Önder Apo öncülüğünde Kürt halkının varlık ve özgürlük savaşını yürüten PKK, 12. Kongresi'nde aldığı stratejik bir kararla örgütsel varlığını ve silahlı mücadele stratejisini sona erdirdi. Bunun en sade anlamı değişim dđnüşüm kararı almaktır. Yani ulusal kurtuluş savaşı amacıyla o ana kadar yürütölen silahlı mücadelenin yerine demokratik siyaset mücadelesinin ikame edilmesini ifade ediyor. Burada yapılmak istenen kendini, varlığını ortadan kaldırma, yok etme değerildir. Silahlı mücadele yöntemini devre dışı bırakarak demokratik mücadele yöntemini temel strateji haline getirmektir. Buna karşı egemen zihniyetin tutumu değişin ama dđnüşmeyin olmaktadır.

Bir yılını geride bıraktığımız sürecin düğümlendiği esas nokta budur. Değişim dđnüşüm tek yanlı, sadece bir gücün karar ve iradesiyle olmaz. TC devletinin de değişim dđnüşüm kararı alması gerekir. Buna iradesi var mı yok mu? Savaş rantçıları bu sürecin gizli bir ajandasının olduğu üzerinden felaket tellallığı yaparak şovenizmi hortlatmaya çalışıyor. Yalnız güneş balçıkla sıvanmaz. Özgürlük meselesi insanlığın en köklü sorunudur. Kürt özgürlüğü de bir al-ver ferasetsizliğiyle basitleştirilemez. Nasıl ki Önder Apo tarihte eşi benzeri görölmemiş bir risk üstlenerek mücadele stratejisini değerştirdiyse Türk devleti de 100 yıllık kodlarını değişim ve dđnüşümden geçirmelidir. İçin özü budur.

PKK kadroları bir halkın özgürlük davasının adanmış fedaileridir. Para-pula, mal-mülke, sistemiçi yaşam- ilişkilere ve maddi yaşamın kırıntılarına tenezzöl edecek insanlar değerildir. Baştan sona bir fikrin izinde ve onu gerçekleştirmenin amacıyla dağları kıble bildiler. şimdi Önder Apo deyim yerindeyse kıbleyi değerştirip demokratik toplum mücadelesiyle devam edilmesini öngörüyor. Yapılması gereken bunun önünün açılmasıdır. Yapılması gereken 60 milyonluk bir halkın önderinin bu süreci yürütmesi ve yönetmesinin önünü açmaktır. Bu yapıldıktan sonra geriye kalan devlet ve demokratik toplum güçleri arasındaki siyasi, ideolojik, kültürel özcesi silah dışındaki her türlü mücadeledir. şüphesiz Apocu kadroların yılların getirdiği muazzam bir birikimi ve emsalsiz bir donanımı vardır. Devlet bundan çekinmemeli, ürkmemelidir. Önder Apo önderliğindeki bir Kürt toplum örgütlölüğü hiç kimseye kaybettirmez, tam tersine doğru yaklaşan her kesime kazandırır, güçlendirir. Bu yüzden değişim ve dđnüşüm güçlü olanların cesaret edeceği bir adımdır ve daha fazla geciktirilmeden gerçekleşmelidir diyelim.

- **Kuzey Kürdistan’da son yıllarda yoğunca özel savaş etkileri görülüyor. Bundan kurtuluş nasıl olmalıdır? Buna karşı mücadele yöntemleri nelerdir ve dönemin sosyolojisini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Özel savaşın adı üzerinde, özel bir uygulamadır. Doğru, özelde gençliği hedefe oturtuyor fakat genele uygulandığını gözden kaçırmamalıyız. Bazen öyle oluyor ki sanki özel savaş sadece gençliğe karşı geliştiriliyor. Bunu niye belirtme gereği duydum? Çünkü özel savaşa karşı genelleştirilmiş, yaygınlaştırılmış bir mücadele ile ancak sonuç alınabilir. Gençlikle sınırlı kalırsa adeta o zaman gençlik kendisi cevap versin biçiminde bir yanılgı hakim olur.

Kapitalist modernitenin kendisi bir özel savaş rejimidir. Türk devleti ise bunu müthiş özümsemiş ve mükemmele yakın uygulayan bir devlet olmakla gurur duyabilir! Tüm ümidini buna bağlamış durumdadır. Özel savaş bombardımanı ile insanların psikolojik çöküntü yaşamasını, ruhsal olarak erozyona uğramasını ve son kertede iradi kırılmayı yaşayarak teslim olmasını ummaktadırlar. İradesi kırılan bir mücadele sonuçta yenilgiyi yaşar. Bu yüzden tüm Kürt halk dinamiklerine en fazla Kürt gençliğine dur durak bilmeyen, akla hayale gelmez özel savaş saldırıları yapılmaktadır. Şöyle söyleyebilirim, bir devlet görevlisi Kürt gencine baktığında aklında oluşan ilk algı biat ettirmedir. Bunun için de sporu, kültürel faaliyetleri, okulları, işyerlerini, yaşam alanlarını bir savaş meydanındaymışçasına tersinden amacına hizmet etmesi için kullanır. Son dönemde gündeme gelen Kürt gençlerinin çeteleştirilmesi, Amed’de, Wan’da, Dersim’de festival adı altında lümpen tiplere konserler düzenlenmesi, Rojin Kabaiş’in katledilmesi, Kürt çocuklarına okullarda Karamanoğlu Mehmet’in “Türkçe dışında hiçbir dil konuşulmayacak” sözlerinin söylettilmesi bu faaliyetler kapsamındadır.

Bunlar buzdağının görünen yüzü. Halbuki özel savaşın en tahripkar olduğu zemin görünür olmayan, daha doğrusu bu yönlü gündem olmayan yüzüdür. Günümüzün uyuşturucusu sanal medya denilen özel savaş aygıtıdır. Sorunuzda sosyolojiden bahsetmiştiniz. Sanal medya ile artık o sosyolojinin köküne kibrit suyu dökülmektedir. Sosyoloji için toplumsallık, bir topluluk olma bilinci gerekir. Fakat gençliğin toplumla olan bağı sanal ilişkiler üzerinden bitirilme aşamasına getirilmektedir. Esas uyuşturulma hali budur.

Buna karşı söylenecek, şikayet edecek bir durumda tabii ki olmamalıyız. Özel savaş saldırılarının yoğunluğu dillendirmekle bitmez. Fakat bariz olan gerçek olarak şunu biliyoruz ki örgütlü mücadelenin ve duruşun olmadığı yerde özel savaş hakim olur. Mevcut durumda özel savaş uygulamalarını çok fazla abartarak kendi kendimize özel savaş uygulayan bir duruma girmemeliyiz. Kendisini eğiten, bilinçli kılan, komünal yaşam ilkelerine bağlı ve insani değerlere saygılı bir genç özel savaştan etkilenmez. Örgütlü bir genç özel savaşa geçit vermez. Örnek olarak Amed’de yaşayan bir Kürt genci olduğumuzu düşünelim. Bu durumda internet üzerinden sanal ilişkiler kuracağıma gerçek bir arkadaş topluluğu içerisinde yer alırım. Çetelerin her türlü kirli faaliyetine karşı mahalleli korurum, o çetelerin yanlışlarından dönmesi için çalışırım, yapmazlarsa mahalledekilerle beraber çeteleri defederim. Yine kadına karşı her türlü cinsiyetçi saldırı durumunda en başta kendimi sorumlu görür, buna karşı her türlü mücadeleye girişirim. Son olarak yaşamsal bir faaliyet olarak spor yaparım, fakat sporla

üzerimde uygulanmak istenen apolitikleştirme, amaçtan kopartma siyasetine karşı da bilinçli davranırım. Özcesi bir genç olarak içinde yaşadığım toplumun asli bir parçası olduğumu kavrar, komünal ilkelere göre kendimi örgütlersem özel savaşın saldırılarının bir bumerang gibi kendisine döneceğini ve ancak kendisini vuracağını bilirim.

- **Gençlik örgütlerinin süreçle birlikte daha aktif rol aldıkları görülüyor, özellikle son olarak Amed'deki 9 Ekim yürüyüşü bunlardan bir tanesiydi. Gençliğin bu sürece katılımını nasıl görüyorsunuz?**

Sürece katılım düzeyi, süreci anlama düzeyidir. Bu da Önder Apo'yu anlamayla ölçülür. Bakur gençliğinin katılımını buna göre ele almak en doğrusudur. Belirttiğiniz gibi son bir yıllık süreçte Önderliğin yarattığı atmosferin olumlu etkisiyle gençlik cephesinde de gelişmeler yaşandı. Belli arayışların olduğu eylemler üzerinden yansımakta. Bununla beraber halen yeterince güçlü bir çalışmanın ve yaygın örgütlenmelere ulaşan, örgütlenmede ve örgütlemelerde Apocu tarzda bir çıkışın geliştirilemediği görülüyor.

Bunun geliştirilememesinin farklı nedenleri olabilir. Fakat en önde geleni sürecin yeterince anlaşılmamasıdır. Apocu gençlik olarak şunu derinden anlamaya çalışmalıyız. Önder Apo İmralı'dan örgütlenin ve örgütleyin deme ihtiyacı duydu. O zaman Bakûr'daki gençlik çalışmalarının ölçüsü budur; ne kadar örgütlendiği ve ne kadarını örgütlediği. Burada detaylara girmek istemiyorum. Yalnız şu çok önemli. Klasik, dogmatik, ezber haline gelen örgütlenme mantığını bir kenara bırakmalıyız. En yurtsever, mücadelemizin çekirdek kitlesi olan kesimlerin çeperinde sıkışmamak gerekir. Kurumlara çakılıp kalmamalıyız. Gençliğin ve halkın içinde olmalıyız, hem mekanlarında hem yüreklerinde. 1970'lerin ruhuyla, yani Kemal Pirlerin, Haki Karerlerin, Mazlum Doğanların ruhu, duruşu ve fedakarlığıyla hiç gidilmeyen, hiç görülmemeyen, hiç selam verilmeyen köylere, mezralara, ilçelere, mahallelere gitmeli ve girmeliyiz. Yine sadece Kürdistan ile sınırlı kalmamalı, Anadolu'nun derinliklerine, Çukurova'ya, Ege'ye, Karadeniz'in yaylarına kadar gitmeyi, açılmayı, örgütlemeyi hedeflemeliyiz. Önderliğe en doğru özeleştiril duruş yeni örgütlenen kişiler ve kesimlerle olur.

Beklentili ruh hali kesinlikle yerle bir edilmelidir. Bir yerleri ve birilerini bekleme dönemin kölecil özelliğidir. Gençlik özgürlük ruhu ve enerjisiyle mücadeleye akmalıdır. Çünkü manifesto önümüzdeki 50 yılın mücadele perspektifini ziyadesiyle ortaya koymuştur. Manifesto başucu kitabımız olmalı, onunla yatıp onunla kalkmalı, her yere ve herkese İsa'nın havarileri gibi manifestoyu taşırmalıyız.

- **Abdullah Öcalan'ın fikir ve felsefesi dünyanın birçok yerinde okunuyor, ilgi ile karşılanıyor. Yakın tarihte enternasyonalist bir grup genç Türkiye'ye gelerek bir dizi temaslarda bulundu. Abdullah Öcalan'la görüşmek istedi, bu eylemi nasıl buluyorsunuz?**

Düşünceye tecrit işlemez. Önder Apo dünya tarihinin gelmiş geçmiş en zorbaca tecridine karşı akıllara durgunluk veren bir direnişle karşılık verdi ve sonuçta yeryüzündeki tüm kıtaları

düşünceleriyle etkileyen bir küresel önder noktasına geldi. Bunun en hızlı yayılmasını da gençlerde ve kadınlarda gördük. Haki Karer ve Kemal Pirlerle başlayan enternasyonalist özgürlük karakteri denebilir ki mevcut durumda karşılığını bulmuş, dünyaya yayılmıştır. Avrupa'dan Abya Yala'ya, Afrika'dan Ortadoğu'ya ve Asya'ya demokratik modernite kuramı, demokratik konfederalizm fikri ve demokratik ulus anlayışı kendisini örgütlemektedir.

Şüphesiz enternasyonalist gençliğin de ilgisini doğru analiz etmek gerekir. Belli bir kısmında demokratik konfederalizm modelini kendi ülkelerine uygulama, bu temelde dayanışma duygusu öne çıkmakta. Yalnız ağırlıklı kısmı ise Apoculaşma eksenli bir mücadele arayışındadır. Özellikle Alman, İtalyan, Fransız, İspanyol, Katalan, Basklı, Brezilyalı, Kolombiyalı, Arjantinli, Şilili gençliğin bu yönlü arayışları daha öndedir. Önder Apo ile görüşmek için yapılan eylemin de bu ilgi ve arayışın sonucu olduğunu düşünüyorum. Rahatlıkla söyleyebilirim ki Apocu düşüncelerin ve yaşam tarzının tohumları dünyaya serpilmiş ve filizlenmiştir. Artık ne Önder Apo'nun İmralı'da esaret altında kalmasını sağlayabilirler ne de önümüzdeki asırları etkileyecek fırtınanın önüne geçebilirler.

- **Abdullah Öcalan komün ve komünaliteye, bunun örgütlenme modeline sıkça atıfta bulunuyor, gençlik kendi komünal birliklerini nasıl oluşturmali? Bu süreçte nasıl bir örgütlülük sağlanmalı?**

Bu süreç demokratik ve sosyalist toplumu inşa sürecidir. Bizim açımızdan dönem mücadelesinin ekseni budur. Önder Apo bunun da komünlerle olacağını ifade etti. Bu konuda yeterli açıklık vardır. Fakat geçmiş süreçlerin derslerini çıkararak yaklaşmak her şeyden önemli. Toplumu komünlerle inşa etmekle komünler için inşaata yönelmenin farkını iyi anlamalıyız. Şekilcilik hastalığına düşmemeliyiz. İşte bir yapı kurup adına komün deme şekilciliği manifestoyu boşa düşürmek olur. Bu yüzden ne tavandan ne tabandan tamamen halkın içinden, halkın ihtiyaçlarını odağa yerleştiren bir anlayışla başlamalıyız. Gençliğin en stratejik dönem görevi demokratik sosyalist toplumu inşaaya öncülük etmek olmalıdır. Eğer bu olursa doğallığında örgütlü hale gelmiş bir toplum olur. Örgütlü toplum ideolojik refleksleri en güçlü toplumdur. Toplumsal değerlere karşı en ufak bir haksızlık, hadsizlik olduğunda hiç kimseyi beklemeden gerekli cevabı vermesini bilir. Eğer böylesi bir örgütlülüğümüz olsaydı Rojin'in başına getirilenler ilk günden ortaya çıkarılır, hesabı sorulurdu. Yine Şırnak'taki Kürt çocuklarını taciz eden sapık öğretmene karşı çaresiz kalan vicdanlı öğretmen kendi başına açlık grevi eylemine girmezdi, toplumsal direniş gücüyle o insan müsveddeleri yaptıklarının hesabını öderdi.

Özcesi süreç bizden çare yaratan kişilikler beklemektedir. Öncülük çözümü yaratmaktır. İşte önceki soruda da değindiğimiz gibi çeşitli yöntemlerle toplumumuz uyuşturulmuş bir hale getirilmiştir. Çürütülmesi hedefleniyor. Ahlaki değerlerinden boşalmış, iradi gücü sıfırlanmış bir fosil yaratmak istiyorlar. Buna karşı toplumumuzu savunmamız gerekir. Savunmanın tek yolu da yeniden baştan sona inşa etmektir. Bakur gençliği bunun için seferber olmalıdır.

Komün bir enerji, yaşam tarzıdır dedi Önder Apo. Komünü olmayan yoldaşım değildir dedi. Dışarı çıkarsam yapacağım ilk iş komün kurmaktır dedi. Tüm bunların anlamı gece gündüz

demeden komün seferberliğine girişmektir. Kendimizdeki yaşam ve çalışma tarzını komünalleştirmekle başlayıp tüm işlerimizi bir toplulukla, komünler biçiminde geliştirmeliyiz. Bir toplum devletin verecekleriyle özgür olamaz. Özgürlük kendini komünler biçiminde örgütlemekle olur. Komünleşen özgürleşir inancı ve ruhuyla hiç durmadan çalışmalıyız.

Demokratik sosyalist toplum hiç kimseden çare ummadığı gibi devletten de beklemez. Her konuda kendi çözümünü düşünmeli, yaratmalı ve harekete geçmelidir. Örnek olarak, geçen gün Amed Bağlar'da sokakların çok kirli olduğu, uyuşturucu satıcılarının yoğun olduğundan şikayet ediliyordu. Bunun için belediyelerin temizlik birimlerini veyahut başka yerleri aramaya gerek yoktur. Kendi özgücüsüyle o mahalle rahatlıkla bu sorunları çözebilir. Devletçi zihniyet ve tarz maalesef düşünceyi körleştirmiş durumda. Toplum birilerinin zorbalıkla egemenlikle kendisi üzerinde hakimiyet kurmasına müsaade etmeden komünalitenin gücüyle kendi çözümünü yaratabilir. Yeter ki buna inanıp buna göre kendimizi eğitip örgütleyelim. İşte gençlik bunun geliştirilmesinin lokomotifidir.

▪ **Son olarak Kürdistan gençliğine ve Türkiye'deki sol-sosyalist gençliğe mesajınız nedir?**

Komün bilinci en özgürleştirici bilinçtir. Komünal yaşamayı ve kolektif çalışmayı bir yaşam tarzı olarak özümseyen Bakur gençliğinin el atacağı her çalışma buna göre demokratik sosyalist toplumun güçlenmesine, inşasının ilerletilmesine hizmet edecektir. Bu temelde ilk olarak mahallede, işyerinde, sokakta, lisede, üniversitede yani yaşamın her yerinde ve her anında komünleşmeye seferber olmalıyız.

İkincisi Kürdistan gençliği ve Türkiye gençliği daha fazla zaman kaybetmeden ortak bir mücadele zeminini inşa ederek mücadele birliğini geliştirmelidir. Kapitalist modernitenin çöküş aşamasına getirildiği böylesi bir dönemde sosyalist mücadelenin her zamankinden daha fazla kapsayıcı, dayanışmacı ve komünalist olması gerekir. Bu açıdan gerektiği kadar tartışarak, gerekli karar ve irade ortaklığına ulaşarak öncü gençlik ruhuna yakışır bir mücadele birlikteliğine ulaşmalıyız.

Önder Apo gençliğe çağrı yaparak "İmralı'da kalsam da Avrupa'ya gitmem" dedi. Bu çağrı üstüne ne yapılması gerekir, nasıl yapılması gerekir üzerine yoğun bir tartışma ve çalışma içerisine girmek gerekir. Almanya'da 20 bin Dersimli gencin, Kanada'da 30 bin Ağırlı gencin, Fransa'da binlerce Serhatlı gencin, tüm Avrupa'da onbinlerce Kürdistanlı gencin bulunduğu söyleniyor. Bunların çoğu da son yıllarda gitmiş gençler. Yapılması gereken yüzünü tekrardan ateşin ve güneşin ülkesi Kürdistan'a vermektir. Ülke köktür, ülke ruhtur, ülke tarihtir, ülke toplumdur. Ülkeden kopmak kökünü kaybetmek, ruhunu yitirmektir. Eğer Kürt gençliği bizi biz eden değerlere azıcık da olsa değer veriyor, saygı duyuyorsa bir an bile düşünmeden yönünü ülkeye vermeli, Avrupa'nın sahte yaşamını terk etmelidir.

Son olarak gençlik ruhumuz Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü sağlanıncaya kadar tüm Kürdistan, Türkiye ve enternasyonalist gençliğini tüm gücüyle mücadeleyi zirveleştirmeye çağırıyor.

